

خبر بین

تعهد جولانی

به رژیم صهیونیستی

باربارا لیو، معاون سابق وزیر امور خارجه آمریکا در امور خاور نزدیک گفت ابومحمد الجولانی، سرکرده تحریرالشام در دیداری که اخیرا با وی در دمشق داشت گفت نگرانی‌های امنیتی رژیم‌صهیونیستی را درک می‌کند و متعهد شد به هیچ طرف یا کشوری اجازه تهدید رژیم‌صهیونیستی از خاک سوریه را ندهد. وی دیدار باالجولانی را مثبت و مثمر ثمر خواند و مدعی شد که الجولانی در تعامل با مسائل منطقه‌ا فردی عملگراست و برای روابط خوب با طرف‌های منطقه‌ای تلاش می‌کند.

وی ابراز امیدواری کرد که فصل جدیدی در روابط بین رژیم‌صهیونیستی و سوریه در دوره وی ایجاد شود. باربارا لیو در مصاحبه با کانال ۱۲ تلویزیون رژیم‌صهیونیستی گفت: من در دیدار با الجولانی از اعتبار وی تعجب کردم. عملگرایی وی باعث تعجب مسئولان دولت سابق آمریکا شد. زمان مشخص خواهد کرد که وی واقعا روش خود را تغییر داده یا خیر. پیش‌تر هم کوری میلز، عضو کنگره آمریکا که به‌تازگی سفری به دمشق داشت، مدعی شده بود الجولانی از پیوستن به روند سازش یا تل آویو در صورت فراهم‌شدن شرایط مناسب استقبال کرده است. کوری میلز همچنین حامل پیام الجولانی به ترامپ بود.

خبرگزاری رویترز گزارش داد؛ سوریه پاسخ مکتوبی به شروط آمریکا برای لغو تحریم‌ها داده که از جمله مهم‌ترین بندهای این پاسخ، متعهدشدن سوریه به این مسأله است که هرگز تهدیدی برای هیچ‌طرفی از جمله رژیم‌صهیونیستی نباشد و یک کمیته را برای نظارت بر فعالیت گروه‌های فلسطینی در این کشور تشکیل دهد.

ترامپ: کشتی‌های آمریکا باید رایگان از سوئز و پاناما عبور کنند!

رئیس‌جمهور آمریکا روز شنبه در شبکه اجتماعی خود موسوم به تروث سوشال نوشت: کشتی‌های آمریکایی، چه نظامی و چه تجاری، باید اجازه داشته باشند به صورت رایگان از طریق کانال‌های پاناما و سوئز تردد کنند!

ترامپ تصریح کرد: این کانال‌ها بدون ایالات متحده آمریکا وجود نخواهند داشت. من از مارکو روبیو، وزیر خارجه خواسته‌ام که فوراً به این وضعیت رسیدگی کند. کانال پاناما که اقیانوس‌های اطلس و آرام را به یکدیگر متصل می‌کند، در سال ۱۹۱۴ آغاز به کار کرد. این کانال توسط آمریکا ایجاد شد و کنترل آن در ۳۱ دسامبر ۱۹۹۹ به پاناما واگذار شد.

کانال پاناما براساس توافق‌نامه ۱۹۷۷ که توسط جیمی کارتر، رئیس‌جمهور دموکرات سابق آمریکا امضا شد و شامل بی‌طرفی کانال و دسترسی آن به تجارت جهانی بود، به این کشور آمریکای مرکزی سپرده شد.

پاناما در سال ۱۹۹۹ کنترل کامل این گذرگاه تجاری را به دست گرفت.

چشمداشت ترامپ به کانال پاناما به عنوان یکی از شریان‌های دریایی کلیدی که حدود ۵ درصد تجارت جهانی را به خود اختصاص داده، این آبراهه بین‌اقیانوسی را در کانون توجه‌ها قرار داده است.

دسامبر ۲۰۲۴/ اوایل دی ماه ۱۴۰۳) از پاناما به دلیل تعرفه‌های گزاف ادعایی بر کشتی‌های آمریکایی به‌شدت انتقاد و در کنایه‌ای آشکار به چین، تهدید کرد که خواستار «بازرگداندن» کانال به آمریکا برای جلوگیری از افتادن آن به «دست افراد نادرست» است.

او تاکید کرد: کانال پاناما برای تجارت آمریکا و همچنین برای استقرار سریع نیروهای دریایی آمریکا در اقیانوس اطلس و اقیانوس آرام اهمیت حیاتی دارد.

نشانه‌های آشکاری از افت محبوبیت و کاهش حمایت از رئیس‌جمهور آمریکانمایان شد

شواهد نشان می‌دهد در صدمین روز از دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ، محبوبیت او به‌شدت تحت‌الشعاع قرار گرفته است. تأثیرات سیاست‌های مهاجرتی، بحران اقتصادی و مناقشات با نهادهای قضایی و قانون‌گذاری، به‌طور همزمان بر وجهه رئیس‌جمهور آمریکا سایه افکنده‌اند.

مانده زمان ششمی
گروه بین‌الملل

سیاست‌های مهاجرتی

از ابزار قدرت تا عامل سقوط

دونالد ترامپ که در هر دو کارزار انتخاباتی خود بر موضوع مهاجرت به‌عنوان یکی از محورهای اصلی کمپین انتخاباتی‌اش تاکید کرده بود، حالا شاهد ریزش قابل توجه حمایت عمومی در این زمینه است. تصمیم دولت ترامپ برای عدم بازگرداندن کیلمار ابرگو گارسیا، مهاجر سالوادوری مقیم مریلند که به‌اشتباه به السالوادور دیپورت شده بود، به یکی از نمادهای بحران در سیاست‌های مهاجرتی او تبدیل شده است.

باوجود صدور حکم دیوان عالی مبنی بر تسهیل بازگشت گارسیا و نبود شواهد مستند درباره اتهام‌های مطرح‌شده علیه او، ازقبیل عضویت در بانده MS-13 یا قاچاق انسان، کاخ سفید با قاطعیت از بازگرداندن او سر باز زده است. این موضع سرسختانه که در تضاد با رأی بالاترین

مرجع قضایی آمریکا قرار گرفته، هزینه‌های سنگینی برای ترامپ به بار آورده است. براساس نظرسنجی مؤسسه «اکلون اینسایتس»، میزان حمایت مردمی ترامپ در موضوع مهاجرت از مثبت ۱۸ به مثبت ۱۰ کاهش پیدا کرده است. نظرسنجی دانشگاه کویینسیپاک هم تأیید می‌کند که نیمی از مردم آمریکا، از جمله اکثریت رأی‌دهندگان مستقل، نسبت به سیاست‌های مهاجرتی رئیس‌جمهور دیدگاهی منفی دارند.

اقتصاد در مسیر نزول

هشدارهای عمومی درباره آینده

در حوزه اقتصادی، چشم‌انداز نگران‌کننده‌ای در برابر دولت ترامپ شکل گرفته است. در حالی که رئیس‌جمهور وعده داده بود آمریکا را به رونق اقتصادی بی‌سابقه‌ای برساند، حالا بسیاری از شهروندان از کاهش ثبات اقتصادی و افزایش نگرانی‌های مالی خبر می‌دهند.

براساس نظرسنجی رویترز/ایپسوس، تنها ۳۷ درصد از پاسخ‌دهندگان از مدیریت اقتصادی ترامپ ابراز رضایت کرده‌اند. درعین حال، بیش از نیمی از شرکت‌کنندگان در این نظرسنجی معتقدند که سیاست‌های اقتصادی دولت فعلی، بازنشستگی آرام و تضمین‌شده را برای

آنان دشوارتر ساخته است. با وجود این فشارها، ترامپ اخیراً اعلام کرده که تعرفه‌های فوق‌العاده بالای وضع‌شده بر کالاهای چینی کاهش خواهد یافت اما هشدار داد که این تعرفه‌ها به صفر نخواهند رسید. در همین حال، چین خواستار توقف تهدیدات اقتصادی از سوی آمریکا شده و وال استریت ژورنال گزارش داده کاخ سفید در حال بررسی کاهش قابل توجه تعرفه‌ها به‌منظور کاستن از شدت تنش‌ها با پکن است. این رویکرد محتاطانه، اگرچه می‌تواند در کوتاه‌مدت از شدت رکود بکاهد اما از سوی پایگاه سنتی ترامپ که تعرفه‌ها را نماد رویکرد «نخست، آمریکا» می‌دانستند، به‌دیده‌تردید نگرسته می‌شود.

فروپاشی اعتماد، بحران مشروعیت نهادها

از سوی دیگر، بحران مشروعیت نهادهای حکومتی در دوران ترامپ تشدید شده است. نتایج نظرسنجی مرکز سیاست عمومی آنتبرگ نشان می‌دهد که تنها ۴۱ درصد از مردم آمریکا به دیوان عالی اعتماد دارند، درحالی‌که این میزان در سال ۲۰۱۹ حدود ۶۸ درصد بود. این کاهش بی‌سابقه اعتماد، پس از صدور حکم تاریخی دیوان عالی در سال ۲۰۲۲ برای لغو Roe v. Wade، به‌ویژه در میان جوانان و اقلیت‌های نژادی تسریع شده

اصطکاک در روابط قاهره و تل‌آویو

«جام‌جم» از شکنده‌شدن توافق کمپ دیوید گزارش می‌دهد

مسیر صلح کمپ دیوید بود. از زمان انقذاذ آن، هیچ تهدید قریب‌الوقوعی علیه امنیت ملی مصر از جانب همسایه صهیونی وجود نداشته و این کشور در آرامش نسبی به سر می‌برده است. اما این وضع دائمی نبود.

تأثیرات جنگ مجاور

جنگ در نوار غزه از مهر ۱۴۰۲، آغازی بر پیچیده شدن مجدد معادلات منطقه‌ای بود. این جنگ باعث شد دوباره مرزهای شرقی مصر دچار هرج‌ومرج شود. از زمان شروع جنگ، نزدیک به

۱۰۰ هزار فلسطینی از طریق گذرگاه زمینی رفح، به مصر گریخته‌اند. عمده آنها با پرداخت مبلغی بین ۸ تا ۱۰ هزار دلار به واسطه‌های قاچاقچی، توانسته‌اند خود را به کشور همسایه برسانند و سرپناهی پیدا کنند؛ همسایه‌ای که البته

السیسی در مقابل ترامپ و نتانیاهو

در بهمن‌ماه ۱۴۰۳ دونالد ترامپ پیشنهاد کرد ساکنان نوار غزه به مصر و اردن منتقل شوند تا ایالات متحده بتواند بر این اراضی مسلط شود. اسرائیل هم از این پیشنهاد راضی بود. رئیس‌جمهور عبدالفتاح السیسی ضمن تأکید بر مشروعیت جنبش فلسطینی و راه حل دو دلتی، اعلام کرده است که قاهره در جابه‌جایی فلسطینی‌ها مشارکت نخواهد کرد و آن را «اقدامی ناعادلانه» می‌داند که می‌تواند امنیت ملی مصر را تهدید کند. او اسرائیل را به دلیل اعمال «خام‌دستانه، گسترش طلبانه و بی‌توجهی به جان و رنج شهروندان» سرزنش کرده است. در اسفندماه قاهره با میزبانی از نشست اضطراری اتحادیه عرب، باز اسکان فلسطینیان در کشورهای عرب‌امردود دانست. مدتی بعد در ۱۸ فروردین نیز السیسی در دیدار با پادشاه اردن و رئیس‌جمهور فرانسه، ضدیت خود را با این طرح ابراز کرد. اکنون با توجه به طرح اخیر رژیم اسرائیل برای راندن ساکنان غزه به ساحل مدیترانه و ایجاد «منطقه کشتار» در مناطق حاشیه‌ای، تهدید قریب‌الوقوعی برای ارسال اجباری فلسطینی‌ها به مصر وجود دارد. اشغال مجدد کریدور فیلادلفی و ایجاد کریدور مورگ در جنوب نوار غزه توسط ارتش اشغالگر، موجب شده مصر بیش از هر زمانی خود را تحت فشار رژیم صهیونی ببیند.

ملی حربت
گروه بین‌الملل

کمپ دیوید را امضا کردند که به موجب آن اختلافات مرزی فی‌مابین حل می‌شد و هر دو تعهد می‌دادند اقدامات نظامی علیه یکدیگر را کنار بگذارند. این توافق، آزادی کشتیرانی در کانال سوئز را تضمین می‌کرد و همچنین به گشایش روابط دیپلماتیک و اقتصادی میان دو دولت منجر می‌شد. پس از چهار جنگ مصر با رژیم صهیونیستی، این قرارداد ناگهان به تمامی اختلافات پایان داد. مصر بلافاصله به عنوان سازشکار تلقی و در جهان عرب منزوی شد. اما آمریکا به منظور قدردانی از این اقدام مصر، به‌طور متوسط سالانه ۱/۳ میلیارد دلار کمک به مصر ارائه کرده و تسلیحات پرتقاضای خود را به این کشور داده است. ضمناً واشنگتن قسمت مهمی از بدهی‌های قاهره را بخشید و وام‌ها و اعتبارات ترجیحی اختصاص داد. قاهره به‌منظور حفظ جریان این کمک‌های سخاوتمندانه، تا کنون هرگز وارد هیچ‌گونه تنش نظامی با تل‌آویو نشده است.

همسایگی پر حاشیه

مصر ۲۴۵ کیلومتر مرز مشترک با رژیم صهیونی دارد که از شهر مرزی رفح در شمال شبه‌جزیره سینا تا شهر طابا در جنوب این شبه جزیره ادامه پیدا می‌کند. قاهره با بی‌میلی، دوستی با تل‌آویو را تحمل کرد و قوا عهد همسایگی را در قبال دشمن خونین قدیمی‌اش بجا آورد. مصر در دوره ریاست‌جمهوری انور سادات، حتی برای بازپس‌گیری اراضی اشغال شده بیابان سینا حمله‌ای فاغلگیرانه به اسرائیل انجام داد که به عنوان جنگ رمضان شناخته می‌شود. سادات به دنبال این بود که شکست فجیع مصر در جنگ شش‌روزه ۱۳۴۶ را جبران کند و در روزهای اول هم موفق شد نیروی زمینی ارتش اشغالگرا در هم بگوید. اما یخت با قاهره بار نبود و در این جنگ هم مغلوب شد؛ کشتی‌که که هموارکننده